

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617205190
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617205190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a sudcov u JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: Poľnohospodárske družstvo „Radošinka“ so sídlom Nitrianska 512/108, Veľké Ripňany, IČO: 00 205 851 právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., so sídlom nám. M. R. Štefánika 3, Topoľčany, IČO: 36 861 375 proti žalovanému: F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, I. V., IČO: 37 766 554 právne zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Dudzikom, Advokátske združenie JUDr. Jozef Dudzík JUDr. Kristína Gerová, so sídlom Škultétyho 1597/7, Topoľčany, o zdržanie sa vstupu na pozemky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č. k. 8C/17/2017-101 zo dňa 16. januára 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vstupu pešo, vozidlom, motorovým vozidlom alebo pracovným strojom na pozemky v kat. území I. V., zapísané na LV č. XXXX ako parcela reg. „E“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere 9 201 m², zapísané na LV č. XXXX ako parcela reg. „E“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere 30 000 m² a na LV č. XXX ako parcela reg. „E“ č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 10 000 m². Žalobcovi priznal podľa § 255 ods. 1 CSP voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 70 ods. 2, posledná veta zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákona).

1.3. Uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa vstupu pešo. ako aj vozidlom, motorovým vozidlom alebo pracovným strojom na pozemky uvedené vyššie. Dôvodil tým, že podniká najmä v oblasti poľnohospodárskej výroby, preto obrába pôdu vo svojom vlastníctve, a tiež prenajatú od iných vlastníkov. Od Slovenského pozemkového fondu má v kat. úz. I. V. prenajatú parc. reg. „E“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere 9201 m², zapísanú na LV č. XXXX, parc. reg. „E“ č. XXXX/X - ornú pôdu o výmere 30 000 m² zapísanú na LV č. XXXX, a to na základe nájomnej zmluvy č. XXXXX zo dňa 10.01.2011 uzavretej s jej vlastníčkou RNDr. M. H.. Okrem toho obrába aj parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 10 000 m² zapísanú na LV č. XXX vo svojom vlastníctve. Žalovaný obrába časť EKN pozemkov v k.ú. I. V. zapísaných na LV č. XX, vrátane parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 101 480 m², parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, č. XXXX/X,

č. XXXX/X a č. XXX/X. Na prístup k parc. č. XXXX a cezeň aj na ostatné pozemky, používa bezdôvodne vyššie špecifikované pozemky ním obrábané. Tvrdil, že žalovaný svojim konaní porušuje jeho vlastnícke i nájomné právo a spôsobuje škodu, nakoľko poškodzuje plodiny na týchto pozemkoch zasiat. Tento stav trvá už niekoľko rokov; preto ho v roku 2015 vyzval, aby upustil od svojho konania a na prístup využíval inú prístupovú cestu. Žalovaný reagoval listom, v ktorom uviedol, že parcela č. XXXX, ktorú využíva na prístup, je na LV vedená ako ostatná plocha, a ako prístupovú cestu ju používajú aj iní vlastníci pozemkov, nakoľko iná prístupová cesta k ním užíwanej parcele č. XXXX neexistuje. Poukázal na to, že parc. č. XXXX je v prírode už viac ako 50 rokov užívaná ako orná pôda, v prírode niet rozdielu medzi touto a ostatnými parcelami, čo preukazoval aj pripojenými fotografiami. Nachádzajú sa na nej plodiny, ktoré zasial a cez ktorú sú žalovaným vyjazdené koľaje. K parc. č. XXXX existuje prístupová cesta cez parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXXX/X, ktoré vyúsťujú priamo k pozemku parc. č. XXXX a ktorých vlastníctvo svedčí rovnako vlastníkom parc. č. XXXX.

1.4. Medzi stranami nebolo nesporné, že žalobca je vlastníkom parcely reg. „E“ č. XXXX/XX - orná pôda a nájomcom parcel reg. „E“ č. XXXX (vlastník SPF) a č. XXXX/X (vlastníčka RNDr. M. H.), ktoré využíva na poľnohospodársku výrobu. Je samostatne hospodáriacim vlastníkom, ktorý okrem iného obhospodaruje na základe uzavretej nájomnej zmluvy aj parcely reg. „E“ č. XXXX, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X, pričom aj podľa jeho vlastného vyjadrenia ako prístup na ním obhospodarované parcely využíva časť parcel č. XXXX, č. XXXX/X a č. XXXX. Predmetom konania bola žaloba na ochranu vlastníckeho práva proti neoprávneným rušivým zásahom do pokojného výkonu vlastníckeho práva resp. detencie iným spôsobom než zadržiavaním vecí, keďže ustanovenie § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva obdobné právo na ochranu aj tomu, kto je oprávnený vec mať u seba (v tomto prípade je to žalobca ako nájomca parcel č. XXXX a č. XXXX/X).

1.5. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná existencia právneho titulu či už vo vzťahu k žalobcovi ako nájomcovi parcel č. XXXX a č. XXXX/X alebo resp. vo vzťahu k vlastníkom týchto parcel, vrátane žalobcu, vlastníka parcely č. XXXX/XX, ktorý by odôvodňoval užívanie akejkoľvek časti týchto parcel (ako prístupovej cesty) žalovaným, na základe ktorého by sa mohol žalovaný aspoň domnievať, že právo prechodu cez tieto parcely vykonáva dobromyseľne a oprávnene. Poukazovanie na existujúci stav v minulosti, kedy tadiaľ viedla cesta, ktorá slúžila vlastníkom pozemkov pre záver o oprávnenosti prechodu cez predmetné parcely vo vlastníctve alebo nájme žalobcu nepostačuje.

1.6. Žalovaný nepreukázal existenciu právneho dôvodu užívania pozemkov a ani že by išlo o pozemnú komunikáciu v zmysle § 1 zák. č. 135/1961 Zb., minimálne v prípade parcely č. XXXX. V konaní totiž nebolo preukázané, že by žalovaným tvrdená prístupová cesta, ktorá mala byť aj podľa výpovede svedkov zaoraná, resp. zanikla ešte v období socializmu, mala napr. spevnený povrch alebo by bola určitým, zákonom predpokladaným spôsobom, ohraničená od zvyšku parcel, t.j. že by vykazovala znaky predpokladané zákonom pre účelovú komunikáciu. Oprávnenie žalovaného nevyplýva ani z toho, že napr. parcela č. XXXX nie je v katastri nehnuteľností evidovaná ako orná pôda, ale ako ostatné plochy, nakoľko podľa § 70 ods. 2, posledná veta katastrálneho zákona, druh pozemku pri tejto „E“ parcele nie je záväzný a zároveň z vyjadrení oboch strán vyplýva, že uvedený (evidovaný) druh parcely už v súčasnosti nezodpovedá realite, nakoľko táto parcela bola rozoraná už v období socializmu a je z nej orná pôda, ktorá je poľnohospodársky obhospodarovaná spolu s ostatnými parcelami v užívaní žalobcu. Žalobcu nepreukázal vlastníckeho a ani odvodené právo predmetné nehnuteľnosti užívať (na základe nájomných zmlúv) a keďže nebolo sporné, že pozemky užíva, prechádza cez sporné parcely vo vlastníctve a nájme žalobcu, súd žalobe vyhovel. Nakoľko žalovaný nepreukázal oprávnenie prechodu cez sporné parcely, súd nezisťoval, či má inú možnosť prístupu na ním obhospodarované nehnuteľnosti. Preto zamietol ako nedôvodný a nadbytočný návrh na doplnenie dokazovania vykonaním ohliadky na mieste samom, keďže táto mala slúžiť práve na posúdenie možnosti alternatívneho prístupu na pozemky obhospodarované žalovaným.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodil porušením ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/, CSP. Uviedol, že vyhovením žalobe došlo k faktickému zneužitiu práva v prospech žalujúcej strany. Odôvodnenie rozsudku jednostranne skresľuje objektívnu situáciu tak, ako to sa snaží argumentovať súd v bode 11. rozsudku. Poukázal na to, že v minulosti existovala prístupová cesta, ktorá zabezpečovala prístup nielen k pozemkom, ktoré užíva žalobca, ale aj pozemkom, ktoré užíva on. V minulosti táto cesta bola jediným možným prístupom súkromne hospodáriacich roľníkov na ich polia. Do tejto cesty ústili

viaceré polia vo vlastníctve fyzických osôb, čo bolo preukázané a pripustil to aj žalobca. On produkoval dôkaz o existencii cesty, ktorá bola dokonca aj zakreslená na katastrálnej mape a označená ako ostatná parcela, nie poľnohospodárska pôda, ktorá plnila svoj účel desiatky rokov. Až zásah do vlastníckych vzťahov vďaka združstevňovaniu cestu zlikvidoval. Popieral tvrdenie, že by nepreukázal existenciu práva prechádzať cez uvedené pozemky. Nie je vlastníkom pozemkov, ktoré obrába, v tejto lokalite má prenajaté pozemky od rodiny Z.. Keď ich prenajímal, nebolo sporu o tom, kadiaľ má popri svojej súkromnej poľnohospodárskej činnosti na prenajaté pozemky chodiť. Prekážať to začalo až žalobcovi v rámci konkurenčného boja, ktorý sa postaral o to, aby zlikvidoval, či minimálne sťažil jeho podnikanie. Ani žalobca nie je klasickým vlastníkom všetkej poľnohospodárskej pôdy, má ju prenajatú. Keďže má záujem na ďalšom podnikaní v tejto oblasti, navštívil SPF a dozvedel sa, že v tomto prípade je možné zriadiť na ťarchu tohto pozemku bremeno, ktoré by v rámci tejto ťarchy zabezpečovalo pre neho prístup na pozemku. Nie je jedno, či bude poľnohospodárske pozemky obrábať tak ako doposiaľ, alebo bude musieť hľadať iné cesty cez svahovité terény a zalesnené pozemky v blízkosti nespevnenej plochy. Obhliadkou by bol súd zistil, že vyhovením žalobe zlegalizoval snahu žalobcu zneužiť jeho nájomné právo.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného o zneužití práva v jeho neprospech. Nespochyboval, že v minulosti existovala poľná cesta cez parc. č. XXXX, ktorá sprístupňovala pozemky, ale zároveň tvrdil, že takýto skutkový stav už 50 rokov nejestvuje, pretože ešte za čias socializmu, v rámci HTÚP, boli pozemky scelené do väčších užívacích celkov a cesta bola zlikvidovaná. Je užívaná ako orná pôda. Ním tvrdený skutkový stav v konaní preukázal výpoveďami svedkov X. Z., N. I., A. Rybanského, ktorí potvrdili, že tvrdená cesta nejestvuje, že došlo k jej zániku približne v rokoch 1972 až 1974. Ide o ornú pôdu, čo nepopiera ani žalovaný. Jeho argumentácia smeruje k tomu, že tam cesta existovala ešte v roku 1993 a on teraz, keď má v nájme pozemky, ktoré s pôvodnou cestou súvisia, má právo po tejto ceste chodiť. Vzhľadom k tomu, že táto cesta nie je v jeho vlastníctve a ani vo vlastníctve osôb, od ktorých pozemok prenajímal a má ju v užívaní on, na základe nájomnej zmluvy, ako aj tomu, že najmenej 40 až 50 rokov sa neužíva ako cesta, ale orná pôda. Zo stavu pred 50 rokmi žalovaný nemôže pre seba vyvodzovať žiadne práva. Celú vec vidí skôr tak, že v spolupráci s vlastníkmi pozemkov, ktoré dostal do nájmu, pochybil keď v čase, keď si bral pozemky do nájmu, neriešil otázku prístupu k pozemkom. Zároveň aj vlastníci pozemkov musia z existujúceho stavu vychádzať, čo potvrdzuje aj ustanovenie § 12a zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, ktorý rieši otázku vydania takých pozemkov, ktoré buď nie sú prístupné, alebo ich nemožno racionálne užívať, ktoré ustanovenie platí od 01.01.2008, predtým platil § 15 zákona č. 330/1991 Zb. Ak pozemok, ktorý sa má vydať, je neprístupný, nájomca s doterajším prenajímateľom uzavreli nájomnú zmluvu, ktorou dá do užívania doterajšieho prenajímateľa pozemok na inom mieste, tzv. náhradné užívanie. Evidentne však otázku prístupu vlastníci pozemkov pri prenajímaní žalovanému neriešili a neriešil ju ani žalovaný, hoci to teraz tvrdí. Ak vlastníci pozemkov chcú pozemky prenajať inému a nie je na ne prístup, musia túto situáciu riešiť podľa § 12a zákona č. 504/2003 a nie konštruovať prístup na základe tvrdeného skutkového stavu, ktorý tam 50 rokov neexistuje. S ním nik z vlastníkov pozemkov nerokoval, dali výpoveď z nájmu, ale po uplynutí výpovednej doby naďalej pozemky užíval 3-4 roky na základe ústnej dohody. Na jar 2015 bez ďalšieho rokovania vlastníci pozemkov si dali pozemky vymerať a prenajali ich žalovanému. Žalovaný ich navštívil už keď mal nájomnú zmluvu, no pre rokovanie o prístupe, prípadne o náhradnom užívaní nebol pre neho partnerom, týmto boli vlastníci pozemkov. Je zavádzajúci jeho prednes v odvolaní, že prístup niekoľko rokov nikomu nevadil a že sa v rámci konkurenčného boja postaral o to, aby mu zlikvidoval podnikanie. Toto tvrdenie je zavádzajúce. Nevie, o akých rokoch žalovaný hovorí, počas ktorých by takýto prístup nikomu nemal vadiť. Už z dôkazov, ktoré predložil je zrejmé, že pozemky má v nájme od začiatku roku 2015, jeho začal rušiť, preto zareagoval výzvou, aby s rušením prestal, čo sa nestalo, preto podal žalobu. V prvom roku užívania pozemkov ich začal rušiť prechodom cez všetky žalované parcely, ktoré tvoria blokovú parcelu. Od roku 2016 začal vytvárať cez ich pozemky prístup, vtedy dal rozsah rušenia zamerať a zistil zásah do parcely XXXX/ a XXXX/XX, preto sa domáha zákazu rušenia všetkých troch parciel aj ohľadom na argumentáciu žalovaného nasmerovanú na parcelu č. XXXX. Argumentácia žalovaného o prípadnom inom jeho prístupe na pozemky sa ho nedotýka.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§

383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca ako vlastník parcely reg. „E“ č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 10 000 m² zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I. V. a nájomca parc. reg. „E“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere 9201 m² zapísanej na L“V č. XXXX (na základe zmluvy o nájme č. 02088/2012-PNZ-P40289/12.00 zo dňa 21.11.2012 uzatvorenou s SPF) a parc. reg. „E“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere 30 000 m², zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. I. V. (uzatvorenou s vlastníčkou RNDr. M. H., na základe nájomnej zmluvy č. 10637 zo dňa 10.01.2011) domáha ochrany pred neoprávneným zásahom žalovaného formou prechodu cez uvedené pozemky z dôvodu, že neoprávneným vstupom žalovaného na sporné pozemky dochádza k poškodzovaniu ním vysiatych porastov. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, pretože nemal preukázaný žiadny právny titul odôvodňujúci prechod žalovaného.

6. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že nárok žalobcu na súdnu ochranu treba vyvodiť z § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V ustanovení § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka poskytuje zákonodarca vlastníkovi a v § 126 ods. 2 aj oprávnenému držiteľovi ochranu pred akýmkoľvek neoprávneným zásahom.

7. V sporových konaniach dominuje prejednávaci princíp a princíp kontradiktórnosti, ktorého cieľom je riešiť a rozhodnúť existujúci spor medzi stranami, ktoré stoja proti sebe v postavení žalobcu a žalovaného. Každý z nich je povinný tvrdiť určité skutočnosti a navrhovať pre ne dôkazy. Miera, akou si sporové strany splnia svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť predurčuje skutkový záver súdu, ktorý mu slúži ako základ pre právne posúdenie uplatňovaného nároku.

8. Jednou z ďalších podstatných oblastí, ktoré súvisia s dokazovaním v občianskom súdnom konaní je otázka následkov nesplnenia povinnosti strany sporu zabezpečiť príslušnými dôkaznými prostriedkami preukázanie svojich tvrdení. Strana, ktorá nenavrhol potrebné dôkazy a jej tvrdenia preto ostali nepreukázané, musí niesť nepriaznivé dôsledky v podobe rozhodnutia založeného len na skutkovom stave zistenom na základe ostatných vykonaných dôkazov. V procesnej teórii sa hovorí o tzv. dôkaznom bremene. Dôkazné bremeno je spojené s dôkaznou povinnosťou. Ak procesná strana splní svoju dôkaznú povinnosť natoľko, že to vedie k preukázaniu jej tvrdení, uniesla dôkazné bremeno, ktoré jej v danom spore prináleží.

9. Zmeny procesných pravidiel sporového konania platné od 01. 07. 2016 sa vo výraznej miere dotkli aj inštitútu dokazovania. V porovnaní s pôvodným režimom OSP došlo v súvislosti s novou legislatívou k modernizácii procesu dokazovania, k prehĺbeniu princípu kontradiktórnosti a k zdôrazneniu procesnej zodpovednosti sporovej strany za vlastnú aktivitu. Vzhľadom na to, že ide o sporové konanie, dôraz je naďalej kladený na plnohodnotnú realizáciu dispozičnej zásady, pričom bez návrhu môže súd v spore vykonať dôkaz iba vo výnimočných prípadoch. Z hľadiska dôkaznej iniciatívy je zásadný § 185 ods. 2 a 3 CSP, v zmysle ktorého súd bez návrhu dôkazy nevykonáva. Výnimkou sú iba dôkazy vyplývajúce z verejných registrov a zoznamov (ods. 2) a dôkazy vykonané pri skúmaní procesných podmienok, vykonateľnosti navrhovaného rozhodnutia a pri zisťovaní cudzieho práva. Osobitne je táto otázka upravená na účely sporov s ochranou slabšej strany, v ktorých môže súd vykonať dôkaz aj bez návrhu, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295, § 311 a § 319 CSP).

10. Odvolací súd po prejednaní veci, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie postupoval v intenciách zhora uvedenej právnej úpravy, pričom v tomto smere dostatočne zistil skutkový stav veci a z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a využijúc postup podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa obmedzil len na skonštatovanie jeho správnosti. Na zdôraznenie správnosti týchto dôvodov reagujúc na odvolacie námietky žalovaného, že v minulosti existovala prístupová cesta odvolací súd uvádza, že žalovaný nepreukázal, že parcela č. XXXX bola vytvorená ako cesta a tento stav zostal zachovaný do súčasnosti. Geometrický plán z roku 1933, ktorý predložil, nie je dôkazom o tom, že parcela č. XXXX bola cestou podľa právneho stavu. Geometrický plán nie je kompletný, chýba mu časť výkaz - výmer, ide len o náčrt rozdelenia pozemkov na účely prídelu parcel č. XXXX/X -4, XXXX, XXXX a XXXX a žalovaný

nepreukázal, že v GP zakreslený stav bol zapísaný aj do pozemkovej knihy a teda premietnutý do právneho stavu, keďže do 01. 01. 1951 právne účinky úkonov súvisiacich s nehnuteľnosťami nastali až zápisom do pozemkovej knihy, tzv. intabulácia. Vyjadrenia žalovaného a svedkov preto preukazujú len faktické užívanie, pričom ani nie je zrejmé, či prechod k pozemkom v minulosti bol práve cez zakreslenú parcelu č. XXXX.

11. Žalovaný nenavrhol a ani nepredložil dôkaz o tom, že parc. č. XXXX je cestou v právnom stave a netvrdil a ani nepreukázal, že k tejto parcele vniklo a zostalo zachované vecné právo vlastníkom, ktorých pozemky ako nájomca užíva (prípadne jemu), či už právnym titulom práva prechodu, vecného bremena alebo iných. Napokon, podľa polohopisného zamerania skutočného stavu prístupovej cesty si prechod k prenajatým pozemkom ani nevytvoril cez parcelu č. XXXX, ale súbežne s hranicou tejto parcely, okrem iných aj cez parcely č. XXXX/X a XXXX/XX, na ktoré prechádza z hlavnej cesty iba v malom úseku cez parcelu č. 1097. Predmetom konania nebolo riešenie prístupu žalovaného k prenajatým pozemkom, preto odvolací súd neposudzoval námietky žalovaného k týmto skutočnostiam.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. V konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP.)

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).